

Απόδοση της εορτής της Μεταμορφώσεως

Ορθοδοξία / Εορταστικοί λόγοι

Ο Ιησούς στο όρος Θαβώρ, μπροστά στα έκπληκτα μάτια των τριών Μαθητών Του, «μεταμορφώθηκε μπροστά τους· έλαμψε το πρόσωπό Του σαν τον ήλιο και τα ενδύματά Του έγιναν άσπρα σαν το φως» (Ματθ. 17,2). Οι Μαθητές ήσαν συνηθισμένοι να βλέπουν τον Διδάσκαλό τους ως ένα απλό άνθρωπο. Πρώτη φορά Τον βλέπουν μέσα στο λαμπρό φως και να ακτινοβολεί το υπερκόσμιο φώς Του ως άλλος ήλιος. Μεγάλη η έκπληξη τους και όταν είδαν να εμφανίζονται δίπλα στον Ιησού οι Προφήτες Μωυσής και Ηλίας, να συνομιλούν μαζί Του, και να επιβεβαιώνουν με τη στάση τους ότι ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας, του οποίου τον ερχομό στον κόσμο ως Σωτήρα είχαν εξαγγείλει αιώνες πριν. Και ο θαυμασμός των Μαθητών κορυφώθηκε όταν μέσα από ένα φωτεινό σύννεφο που τους σκέπασε, άκουσαν τη φωνή του Θεού Πατέρα να τους λέγει: «Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός, αυτός είναι ο εκλεκτός μου· αυτόν να ακούτε» (Ματθ. 1,5).

Η Μεταμόρφωση, όπως επεξηγούν και οι ύμνοι της Εκκλησίας, έγινε για να ενισχύσει ο Κύριος τους Μαθητές Του και να στερεώσει την πίστη τους προς Αυτόν, ώστε να μη σκανδαλιστούν και απογοητευτούν, όταν αργότερα θα Τον

έβλεπαν να υποβάλλεται σε φρικτά πάθη και να πεθαίνει επάνω στον Σταυρό! Έτσι, τους διαφύλαξε από την απελπισία, και τους έδωσε τη δύναμη, αργότερα, κατά τις αποστολικές τους περιοδείες στα έθνη, να διακηρύττουν με επιχειρήματα ότι ο Ιησούς είναι ο αληθινός Θεός. Αργότερα, ο Πέτρος στην Β' Επιστολή του με έμφαση αναφέρεται στο γεγονός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου, για τα όσα είδε και άκουσε, και βεβαιώνει: «Δεν βασιστήκαμε σε περίτεχνους μύθους για να σας γνωστοποιήσουμε τη δυναμική έλευση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Με τα ίδια μας τα μάτια είδαμε το μεγαλείο Του, τότε που ο Θεός Πατέρας Του έδωσε τιμή και δόξα, κι η ένδοξη μεγαλοπρέπειά Του αναφώνησε γι' Αυτόν τέτοια φωνή: Αυτός είναι ο αγαπητός μου Υιός, αυτός είναι ο εκλεκτός μου. Κι αυτή τη φωνή εμείς οι ίδιοι, που ήμασταν μαζί Του στο άγιο εκείνο βουνό, την ακούσαμε να έρχεται από τον ουρανό» (Β' Πέτρ. 1,16-18).

Πρέπει εδώ να υπογραμμιστεί πως, κατά την Μεταμόρφωσή Του, ο Κύριος αποκάλυψε -στο μέτρο των δυνατοτήτων των Μαθητών Του- την θείκη Του Δόξα, την οποία ως Θεός πάντοτε έχει. Όπως γνωρίζουμε από την Αγία Γραφή ο Θεός είπε στον Μωυσή: «...δέν είναι δυνατόν νά ίδῆ ἄνθρωπος τό πρόσωπόν μου καί νά ζήση» (Έξοδ. 33,20). Η δόξα του Θεού είναι ασύλληπτη· ο Κύριος από αυτή τη θείκη Δόξα Του, ένα μικρό μέρος άφησε να ιδούν οι τρεις Μαθητές Του σάν θεικό φως, όσο ήταν δυνατόν να αντέξουν.

Όπως ψάλλουμε στη θεία Λειτουργία, ο Θεός είναι «το Φώς το αληθινόν»· αυτό το υπερκόσμιο φώς δεν έχει καμμία σχέση με το φυσικό φώς του ηλίου. Σημειώνουν οι Ευαγγελιστές ότι έλαμψε «σαν ήλιος», γιατί δεν είχαν άλλο μέτρο συγκρίσεως,

για να δείξουν πόσο δυνατό φως ήταν αυτό που ακτινοβολούσε το πρόσωπο του Χριστού. Έτσι υπέδειξαν ότι το Φως της Μεταμόρφωσης είναι άλλο από το κτιστό φως του ήλιου. Το θείο φως είναι «άκτιστο» όπως το χαρακτηρίζουν οι Πατέρες· δηλαδή δεν δημιουργήθηκε όπως τα άλλα είδη φωτός, αλλά είναι αιώνιο, όπως ο Θεός, συνεχές και υπερχρόνιο.

Ο Κύριος, εκείνη την ώρα, φανέρωσε τη Χάρη του μέσα από το πανάχραντο Σώμα Του, δείχνοντας έτσι, ότι η Δόξα της ανθρώπινης φύσης Του, περιβάλλει και την Εκκλησία Του, αφού, κατά τον Απόστολο Παύλο η Εκκλησία είναι το Σώμα του Χριστού. Αλλά και οι πιστοί, που είναι μέλη αυτού του Σώματος του Κυρίου, μετέχουν της θείας δόξας και της Χάριτος του Θεού, όπως οι δύο Προφήτες και οι τρεις Μαθητές που βρέθηκαν μέσα στο φωτεινό σύννεφο (στίχ.5).

%audio_13%

Η συνομιλία του Ιησού, κατά την ώρα της θείας Μεταμόρφωσης, με τους δύο Προφήτες, για το Σταυρικό θάνατο που θα υφίστατο σε λίγο, φανερώνει και τη στενή σχέση που έχουν τα δύο αυτά γεγονότα. Και το κοινό χαρακτηριστικό τους είναι η δόξα. Ο Χριστός έδειξε τη δόξα Του όχι μόνο στο Θαβώρ, αλλά και στον Γολγοθά, όσο και αν αυτό μας φαίνεται παράδοξο! Το είπε ο ίδιος ο Ιησούς το βράδυ εκείνο προτού συλληφθεί και σταυρωθεί: «Ήρθε τώρα η ώρα να φανερωθεί η δόξα του Υιού του Ανθρώπου και ο Θεός Πατέρας να δοξαστεί εξ αιτίας Του» (Ιωάν.13,31).

Αντίστοιχα και οι πιστοί την ώρα που υποφέρουν, υφίστανται θλίψεις και διωγμούς, με την υπομονή και καρτερία τους μετέχουν στα παθήματα του Χριστού, και δοξάζουν τον Θεό και δοξάζονται από τον Θεό. Όταν ο Κύριος προέλεγε στον Πέτρο το πώς θα τελείωνε τη ζωή του, ο Ευαγγελιστής εξηγεί: «Αυτό το είπε για να δείξει ο Ιησούς στον Πέτρο με ποιόν θάνατο θα δόξαζε τον Θεό» (Ιωάν. 21,19).

Η Μεταμόρφωση του Κυρίου είναι για τον άνθρωπο στήριγμα, παρηγοριά, ελπίδα και ζωή. Όπως ενισχύθηκαν οι Μαθητές, κατά τον ίδιο τρόπο, οι άνθρωποι κάθε εποχής λαμβάνουν ενίσχυση από τον ουρανό, για να αντέξουν την οδύνη της σταυρωμένης τους ζωής. Ο δοκιμαζόμενος άνθρωπος όταν καταφεύγει με πίστη στον Παντοδύναμο Κύριο, αισθάνεται την καρδιά του να μαλακώνει, την ψυχή του να ανακουφίζεται, την σκέψη να φωτίζεται και να γεμίζει ο εσωτερικός του κόσμος με θάρρος, πίστη, υπομονή, καρτερία, ελπίδα και αγάπη.

Αυτοί που σηκώνουν υπομονετικά τον σταυρό τους, δίπλα στον Χριστό, και αναφωνούν με τον ληστή το «μνήσθητί μου Κύριε όταν έλθης έν τῇ βασιλεία σου»

(Λκ. [23:42](#)), είναι σίγουρο, αφού το βεβαιώνει ο Κύριος, ότι «έκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν» (Ματθ. 13,43). Αμήν.

<https://bit.ly/3Aj0EAW>